

INTEGRITATEA LIDERULUI, TEMELIA LIBERTĂȚII PERSONALE

Lect. univ. dr. Timotei RUSU

Institutul Teologic Baptist din București
timoteicorinar@gmail.com

Abstract: *The Integrity of the Leader, the Foundation of Personal Freedom*

In a world where the freedom and the different rights are daily fought for, there is an inner freedom that is not seen and is not well represented in media. Sometimes the lack of inner freedom is the reason for the lack of outer freedom or, even the cause of actions. How can somebody understand and solve this issue? In this article it is presented the dynamic of a ancient relationship between the King David and the general Joab. Behind the scene of the public arena, there is something that had stolen the inner freedom of King David. The same tragedy could happened to any individual who fall into the trap David felt.

Keywords: *dignity, relationships, integrity, compromise, David, Joab*

Mântuitorul nostru Isus Cristos a spus: „*Veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi*” (Ioan 8:32). Aceste cuvinte au ridicat întrebări oamenilor din toate timpurile, începând cu Pilat.

Libertatea a fost adesea asociată cu statutul financiar, cu un sistem social sau cu o anumită poziție socială într-un astfel de sistem. Cu toate acestea, adevărata libertate, libertatea interioară, nu s-a realizat prin niciuna dintre cele de mai sus.

În articolul *Living the Truth — The Freedom of Integrity* [Trăind adevărul – Libertatea integrității], Paul N. Anderson, profesor la George Fox University, afirmă: „... (acolo) unde îmbrățișarea adevărului despre sine duce la transformare personală, unde întâlnirea cu adevărul lui Dumnezeu duce la închinare autentică, unde strălucesc cu adevărul fețele altora duce la preocuparea cu compasiunea și unde calea adevărului

oferă alternative violenței, trăirea în adevăr celebrează libertatea integrității. (...) Dacă duplicitatea duce la robie, trăirea cu integritate duce la libertate.”¹

Lipsa libertății sau a libertăților exterioare este vizibilă și adesea se luptă împotriva ei, pe când lipsa libertății interioare este ascunsă ochiului public. Ea nu se bucură de aceeași atenție, nici de aceleași eforturi pentru eradicarea ei. Cu toate acestea, suferința nespusă a robiei interioare este de multe ori dincolo de posibilitatea exprimării ei în cuvinte. Dacă oamenii de astăzi ar înțelege valoarea personală a integrității, ar lupta pentru ea și ar obține-o. Rezultatele ar fi nu doar la nivel personal, ci și la nivel comunitar. S-ar vindeca relațiile, iar societatea ar arăta altfel.

În acest articol vom privi în istoria poporului Israel la cel de-al doilea împărat al poporului. Dacă primul împărat, Saul, era unul reprezentativ, cu un cap mai înalt decât tot poporul, David a fost un om simplu. El nu aparținea familiei regale. Al optulea copil dintr-o familie obișnuită, David avea responsabilitatea de a îngriji oile familiei, fiind mereu pe câmp, departe de viața socială a vremii. Nimeni nu i-ar fi dat vreo șansă pentru a accede la tron. Nici măcar familia lui. Atunci când profetul Samuel a venit să ungă pe cineva ca împărat din casa lui Isai, David nu a intrat în calcul. Familia nici măcar nu l-a chemat la eveniment. Dumnezeu însă avea un plan pentru David și pentru poporul Israel. David urma să fie împărat.

Pentru David, alegerea ca împărat nu a fost începutul unui drum lin și frumos spre putere, bogăție, faimă și siguranță. Dimpotrivă, a însemnat o viață plină de pericole, de intrigi, de trădări, dar și de loialitate. David era când la curtea lui Saul, când vânat de Saul și armata lui. Când era ginerele împăratului, când dușmanul de moarte al împăratului Saul. A ajuns la un moment dat să fie omul cel mai căutat din împărăție, astfel că a trebuit să ia drumul pustietății și al munților.

În timpul lui David, Israelul a înregistrat o serie de tranziții semnificative. Prima a fost tranziția de la teocrație la monarhie. Poporul Israel este unic între toate popoarele care au existat vreodată. El a apărut într-un mod miraculos așa încât toată lumea să înțeleagă că este „întâiul născut” al lui Dumnezeu. Ca un părinte, Dumnezeu Și-a asumat toată

1 Paul N. Anderson, “Living the Truth—the Freedom of Integrity”, *Huffpost* (11.11.2016), https://www.huffpost.com/entry/living-the-truth-the-freedom-of-integrity_b_58265938e4b0852d9ec21655?guccounter=1&guce_referrer=aHR0cHM6Ly93d3cuZ29vZ2xlLmNvbS8&guce_referrer_sig=AQAAAC5aKLDXHqV8_bZx_aghEmIHOK-SoYd0bhnumbSPkffGhhfH0.

răspunderea pentru conducerea poporului în toate domeniile vieții: religios, politic, medical, militar, economic... Dumnezeu era într-un legământ cu poporul Său, acesta presupunând binecuvântarea Lui și ascultarea poporului. Această relație chiar a funcționat. În perioada judecătorilor, de fiecare dată când poporul se îndepărta de Dumnezeu, erau lăsați fără protecție în fața dușmanilor care îi asupreau. Când durerea era de ne suportat, poporul se întorcea la Dumnezeu, se pocăiau, iar ca rezultat Dumnezeu intervenea și îi elibera.

La un moment dat, poporul nu a mai dorit o astfel de relație cu Dumnezeu. Ei doreau să aibă asigurată protecția și conducerea, indiferent de fidelitatea pe care o aveau față de legământul cu Dumnezeu. Poporul a ajuns să-I ceară insistent lui Dumnezeu să le dea un împărat, ca să fie ca toate popoarele din jurul lor. Chiar dacă nu a fost planul expres al lui Dumnezeu să le dea atunci un rege, totuși i-a ascultat și li l-a dat pe Saul, primul lor rege. Așteptările poporului de la rege au fost mari, la fel ca și povara pusă peste popor de a susține o casă regală. Saul nu a reușit să împlinească nici așteptările poporului, dar nici pe ale lui Dumnezeu. Astfel, neascultarea lui Saul l-a descalificat de a mai conduce poporul. Deși nu l-a înlăturat imediat de la tron, Dumnezeu pregătea un om după inima Sa ca viitor rege.

Chiar dacă trecuseră patruzeci de ani de la întronarea primului rege, monarhia era slabă în Israel. Regelui David i-au revenit rolul și misiunea de a face tranziția de la un stat slab și mereu atacat la un stat suveran și extins. El a fost, după cum îl numește André Lemaire, un expansionist și pentru asta a trebuit să fie un luptător. Iată cum este descris David:

Lunga domnie a lui David a fost denumită mai târziu drept „epoca de aur” a lui Israel. (...) David și-a cimentat relațiile cu diferite grupuri politice și naționale prin căsătorii. Soțiile lui erau Abigail din Carmel, Ahinoam din Izreel și Maaca, fata regelui transiordanian din Gheșur (2 Samuel 3:2-5). Militar, David deja își dezvoltase o trupă bine instruită când fugea de Saul. Acești soldați devotați erau gata să îl urmeze oriunde și, de fapt, l-au și urmat din pustia Iudeii la Gat, Țiclag, Hebron și, în final, la Ierusalim. Aceste trupe au devenit armata sa personală și structura de bază a armatei țării. Nepotul său, Ioab, slujea drept comandant al armatei.²

2 André Lemaire, “The Many Faces of King David”, My Jewish Learning, accessed April 12, 2020, <https://www.myjewishlearning.com/article/king-david>.

Prin luptele duse neașteptat de bine, David a supus filistenii – dușmanii de temut din ultimii zeci de ani –, moabiții, amoniții și a cucerit alte state sau cetăți-state mai mici. David a reușit să controleze marile rute comerciale, care l-au ajutat să devină o putere economică în zonă. Iar ca o încoronare a tuturor eforturilor, a reușit să facă din Ierusalim capitala Israelului. Nu era locația cea mai atractivă din punct de vedere economic sau strategic, dar avea o semnificație spirituală. Aici era vârful muntelui Moria, unde Avraam a experimentat că Domnul poartă de grijă; aici Iacov a avut visul cu scara care ajunge la cer. Ierusalimul avea deci rezonanța cea mai spirituală pentru David. Aici a vrut și să construiască un templu, favoare de care nu s-a putut însă bucura.

Acest cumul de evenimente aduce mereu în prim-plan două personalități: regele David și generalul Ioab. Dinamica relației lor este interesantă. Branch observă că, atunci când David avea probleme cu Saul, „Ioab era lângă el. Când David și-a asigurat tronul și a devenit rege, Ioab este făcut căpetenia oștirii, funcție pe care a păstrat-o 40 de ani (1 Cronici 11:6). Dar, când David era pe patul de moarte, l-a sfătuit pe fiul său Solomon să nu lase să intre perii albi ai lui Ioab în pace în mormânt (1 Împărați 2:5-6).”³ Oare de ce? Care era durerea pe care a dus-o David cu el în mormânt? Răspunsul îl găsim atunci când studiem dinamica relației David – Ioab.

Este clar că împăratul David avea nevoie de un general bun și loial pentru a obține suveranitatea teritorială și dominația asupra dușmanilor. Oare a fost Ioab generalul dorit?

David – fugar, dar liber

Dumnezeu l-a pregătit pe David pentru tronul lui Israel încă din copilărie. Munca lui David cu turma familiei, timpul petrecut cu oile și cu Dumnezeu, deprinderile dobândite și experiențele avute, toate au funcționat ca o temelie puternică pentru edificiul viitor al vieții lui. Ungerea lui David ca împărat a stârnit invidia fraților lui, lucru care a tensionat relația dintre ei. Apoi, biruința neașteptată în confruntarea cu uriașul Goliat și reacția femeilor care îl aclamau pe David mai presus de regele Saul au dus la invidia lui Saul. Din acest moment David a avut o viață încordată, fiind mereu în pericol, dar de fiecare dată ocrotit de Dumnezeu.

³ Robin Gallaher Branch, “David and Joab United by Ambition”, *Bible Review*, August, 2003, 14, <https://www.baslibrary.org/bible-review/19/4/1>.

În acest timp, Dumnezeu l-a condus pe David și l-a ajutat să atragă spre el oameni cu care să traverseze perioadele de nesiguranță și primejdiile constante. În prima parte, fiica lui Saul, Mical, și fiul lui Saul, Ionatan, l-au ajutat pe David, fiind mai degrabă de partea lui David decât de partea tatălui lor. Această situație nu putea să continue pentru că Saul era tot mai invidios pe David și voia să scape de el cu orice preț. Astfel, după ce David a luat drumul pribegiei, i s-au alăturat tot mai multe persoane care aveau probleme similare.

În acest context intră în scenă Ioab. El, împreună cu Asael și Abișai erau nepoții lui David, fiii Țeruiei, sora lui David. Abișai s-a oferit ca voluntar să meargă cu David în tabăra lui Saul, ocazie cu care i-au demonstrat lui Saul că au avut ocazia să îl omoare, dar nu au făcut-o. Biblia nu mai relatează nimic despre David și oamenii lui până după moartea lui Saul. Atunci poporul s-a divizat, astfel că David a fost împărat doar peste Iuda timp de șapte ani și jumătate la Hebron. Partea cea mai mare a Israelului a fost de partea casei lui Saul, mișcare orchestrată de generalul Abner. În acest timp Ioab și Abner erau doi generali care conduceau armatele în nedoritele lupte dintre frați. În una dintre aceste lupte Abner îl omoară pe Asael, fratele lui Ioab, gest pe care Ioab nu îl va ierta.

Pasul așteptat de David vine după șapte ani și jumătate de așteptare, timp în care David a fost împărat la Hebron doar peste Iuda. Generalul Abner, supărat și rănit în orgoliul lui, îi propune lui David să-i accepte ajutorul în a aduce tot poporul sub domnia lui. După ce a încheiat legământul cu David, Abner a plecat. Ioab a aflat despre acest fapt și iată ce a făcut: „Și Ioab, după ce a plecat de la David, a trimis pe urmele lui Abner niște soli care l-au adus înapoi de la fântâna fără apă Sira: David nu știa nimic. Când s-a întors Abner la Hebron, Ioab l-a tras deoparte în mijlocul porții ca să-i vorbească în taină și l-a lovit acolo în pânțele și l-a omorât, ca să răzbune moartea fratelui său Asael” (2 Samuel 3:26-27). Acest lucru l-a durut foarte tare pe David, care i-a făcut o înmormântare lui Abner cu jale, ca după un membru al familiei sale: regele David mergea după sicriu. Totuși Ioab a scăpat nepedepsit.

Odată realizată unirea semințiilor sub domnia lui David, se cerea o capitală semnificativă. Jewish Encyclopedia subliniază contribuția lui Ioab la acest moment.

„Marea oportunitate ca Ioab să se distingă a venit odată cu îmi presurarea Iebusului sau a Ierusalimului. David a promis poziția

de conducător celui care va merge primul la luptă și-i va birui pe iebusiți. Ioab a realizat aceasta și a primit poziția (1 Cronici 11:6). Denumirea vagă de „conducător” sau „cap” (*rosh*) este suplimentată/completată de un titlu mult mai explicit: „mai mare peste oștire” (2 Samuel 8:16). Competențele strategice ale lui Ioab s-au manifestat imediat în fortificarea cetății cucerite (1 Cronici 11:8). După acest eveniment, Ioab a fost recunoscut ca un general priceput și un model de fidelitate.”⁴

Ioab a fost conștient de realizarea lui și considera că David îi este dator că a cucerit „cetatea lui David”. Într-adevăr, David i-a oferit poziția de căpetenie a oștirii, poziție pe care Ioab o dorea atât de mult. Din această poziție, Ioab a căutat să aibă influență inclusiv asupra regelui.

David – rege, dar rob

Pentru David, instalarea ca rege peste întregul Israel în capitala Ierusalim i-a consolidat poziția și, teoretic, ar fi trebuit să îi aducă și un confort personal. Probabil că așa ar fi fost dacă nu ar fi făcut un gest pe care l-a regretat și pe patul de moarte.

Este vorba despre o întâmplare din perioada în care se duceau războaiele. Biblia descrie astfel acest episod: „În anul următor, pe vremea când porneau împărații la război, David a trimis pe Ioab, cu slujitorii lui și tot Israelul, să pustiască țara lui Amon și să împresoare Raba. Dar David a rămas la Ierusalim. Într-o după-amiază spre seară, David s-a sculat de pe pat și, pe când se plimba pe acoperișul casei împărătești, a zărit de acolo o femeie care se scălda și care era foarte frumoasă la chip. David a întrebat cine este femeia aceasta și i-au spus: „Este Bat-Șeba, fata lui Eliam, nevasta lui Urie, Hetitul.” Și David a trimis niște oameni s-o aducă. Ea a venit la el, și el s-a culcat cu ea. După ce s-a curățit de necurăția ei, ea s-a întors acasă. Femeia a rămas însărcinată și a trimis vorbă lui David zicând: „Sunt însărcinată” (2 Samuel 11:1-5).

Acest pasaj ne arată că „David a demonstrat încrederea lui în Ioab, încredințându-i conducerea pe câmpul de luptă, în timp ce el a rămas la Ierusalim.”⁵ Această încredere a fost mobilul pentru acțiunea lui David

4 <http://www.jewishencyclopedia.com/articles/8684-joab>

5 *Jewish Virtual Library* - A project of AICE, s.v. “Joab,” <https://www.jewishvirtuallibrary.org/about-aice>.

de a se folosi de Ioab pentru a-și acoperi fapta. Astfel, Ioab l-a trimis pe Urie la împărat, care i-a oferit o masă bună și o „permisie” acasă la soția lui. Orice soldat ar aprecia o asemenea cinste. Urie, în schimb, avea un sentiment al datoriei mai puternic decât dorința de a fi cu soția lui, despre care textul spune că era „foarte frumoasă”.

Când a văzut David că Urie nu a mers acasă, deci fapta lui nu putea fi acoperită, a făcut un plan la care Ioab a fost complice. „A doua zi dimineața, David a scris o scrisoare lui Ioab și a trimis-o prin Urie. În scrisoarea aceasta scria: «Puneți pe Urie în locul cel mai greu al luptei și trageți-vă înapoi de la el, ca să fie lovit și să moară.» Ioab, împresurând cetatea, a pus pe Urie în locul pe care-l știa apărat de ostași viteji” (2 Samuel 11:14-16). Ioab a ascultat instrucțiunile împăratului și a păstrat „scrisoarea lui David” ca pe un permis pentru a accede liber oriunde își dorea. Prin această scrisoare nu a fost ucis numai Urie, ci și libertatea interioară a lui David. Cole-Rous a surprins acest moment când a scris: „Oportunitatea finală i-a venit lui Ioab când David a păcătuit cu Bat-Șeba, soția lui Urie, și i-a trimis lui Ioab un mesaj să se retragă de la Urie în fierbințele luptei, ca să fie ucis. Ioab l-a prins acum pe David.”⁶

Acesta a fost momentul în care integritatea lui David a fost compromisă, libertatea interioară a fost pierdută. Da, el avea poziția de rege, avea tronul, dar era robul lui Ioab, care a reușit să folosească acest compromis ca o armă în fața căreia regele David era neputincios. Din acest moment Ioab avea cale liberă să facă tot ce voia. Istoria a fost martoră la acțiunile radicale ale lui Ioab care au rămas nepedepsite de David. Este greu de înțeles ce a simțit David, persoana cea mai puternică din Israel, de fiecare dată când Ioab făcea ce voia, fără ca el să se poată împotrivi!

Dintre toate acțiunile lui Ioab vom aminti doar una, care a fost extrem de dureroasă pentru David. Fiii lui David au avut problemele lor, iar unul dintre ei, Absalom, „desăvârșit de frumos din cap până în picioare”, a trebuit să fugă în exil pentru că și-a ucis un frate. Prin mijlocirea lui Ioab, Absalom a fost adus din exil. Când a văzut că nu se bucură de favorurile tatălui său, Absalom a început o campanie de câștigare a inimii poporului. Stătea la poarta cetății și făcea promisiuni deșarte poporului și le arăta disponibilitate și apropiere. A reușit chiar să meargă la Hebron, locul unde fusese înscăunat David prima dată, și să se proclame rege în timp

⁶ Cole-Rous Jim, “Joab - a Man King David Feared” Global Christian Center, accessed April 10, 2020.

ce David era încă pe tron. Ca să evite o tensiune și un război în interiorul Ierusalimului, David a fugit din fața lui Absalom, iar acesta l-a urmărit cu o armată formată din ostași care sperau să obțină favoruri de la viitorul împărat. Este sugestivă descrierea părăsirii Ierusalimului: „David a supt Dealul Măslinilor. *Suia plângând și cu capul acoperit și mergea cu picioarele goale, și toți cei ce erau cu el și-au acoperit și ei capul și suiau plângând*” (2 Samuel 15:30).

În ziua luptei, David a organizat poporul în trei cete și le-a dat ordine clare: „*Împăratul a dat următoarea poruncă lui Ioab, lui Abișai și lui Itai: «Pentru dragostea pe care o aveți față de mine, purtați-vă blând cu tânărul Absalom!»* Și tot poporul a auzit porunca împăratului, dată tuturor căpeteniilor cu privire la Absalom” (2 Samuel 18:5). Lupta a fost grea, dar Absalom a rămas cu părul prins de crengile unui stejar. Astfel a fost o pradă atât de ușoară! Cel care l-a ucis nu a fost altcineva decât Ioab! El a înfipt trei săgeți în inima lui Absalom, contrar poruncii împăratului. În plus, la întâlnirea cu David, nu numai că nu regretă fapta lui, dar îl și șantajează, forțându-l să iasă înaintea poporului spre a-l încuraja, în ciuda durerii personale!

Tyson Heaton îl descrie pe Ioab prin următoarele cuvinte: „Ioab își folosește cu măiestrie vicleșugul pentru a manipula oamenii și situațiile pentru rezultatul dorit din nou și din nou. După ce Abner, comandantul armatelor lui Israel, face pace cu David, Ioab îl înșală pe Abner și îl ucide, ca răspuns lui Abner care îi ucisese fratele într-o luptă. Ioab este cel care îl manipulează pe regele David (folosind o actriță angajată) pentru a-i permite lui Absalom să se întoarcă după ce Absalom și-a ucis fratele, pe Amnon. La scurt timp după aceea, Absalom uzurpă tronul și îl ignoră pe Ioab, alegându-l pe Amasa ca general. Apoi, Ioab îl păcălește pe Amasa și îl ucide!”⁷

Am fost martorii unei relații de neînțeles: un împărat puternic devine robul unui general viclean. Dar, de fapt, David era robul compromisului cu Ioab, compromis de care nu s-a eliberat. David strălucește pe paginile Scripturii ca „omul după inima lui Dumnezeu”. A fost omul care s-a pocăit de păcatul preacurviei și al omorului, dar nu a avut puterea să scape și din lațul compromisului. A trăit cu această robie interioară până

7 Tyson Heaton, “Joab and David – Two Mighty Warriors, Two Murderers, Two Very Different Outcomes”, Christian Scriptures (blog), George W. Truett Theological Seminary, November 12, 2012, <https://blogs.baylor.edu/christianscripturesland2/2012/11/12/joab-and-david-two-mighty-warriors-two-murderers-two-very-different-outcomes/>.

în clipa morții. Printre ultimele nume rostite de David a fost și al lui Ioab: „Știi ce mi-a făcut Ioab, fiul Țeruiei, ce a făcut celor două căpetenii ale oștirii lui Israel, lui Abner, fiul lui Ner, și lui Amasa, fiul lui Ieter. I-a omorât; a vărsat în timp de pace sânge de război și a pus sângele de război pe cingătoarea cu care era încins la mijloc și pe încălțăminte din picioare. Fă după înțelepciunea ta și să nu lași ca perii lui cei albi să se coboare în pace în Locuința morților” (1 Împărați 2:5-6).

Se pare că integritatea lui David a fost știrbită tocmai de relația cu Ioab, și asta l-a costat libertatea lui interioară. Iată o lecție, peste milenii, pentru noi, cei care luptăm pentru libertățile exterioare. Ele sunt importante, cauza este dreaptă și merită tot efortul depus. Totuși, să învățăm de la David că poți fi puternic, poți face legi, poți avea victorii, dar, dacă integritatea ta este compromisă, la fel este și libertatea interioară. Iar robia interioară nu poate fi compensată cu nimic din lucrurile exterioare pe care le promovează azi formatorii de opinii.

Bibliografie

- Biblia, traducerea Dumitru Cornilescu.
- Gallaher Branch, Robin. “David and Joab United by Ambition.” *Bible Review*, August, 2003. <https://www.baslibrary.org/bible-review/19/4/1>.
- Heaton, Tyson. “Joab and David – Two Mighty Warriors, Two Murderers, Two Very Different Outcomes.” Christian Scriptures (blog). George W. Truett Theological Seminary, November 12, 2012. <https://blogs.baylor.edu/christianscriptures1and2/2012/11/12/joab-and-david-two-mighty-warriors-two-murderers-two-very-different-outcomes/>
- <http://www.jewishencyclopedia.com/articles/8684-joab>
- <https://www.jewishvirtuallibrary.org/joab>
- Jim, Cole-Rous. “Joab - a Man King David Feared”. Global Christian Center. Accessed April 10, 2020.
- Lemaire, André. “The Many Faces of King David”. My Jewish Learning. Accessed April 12, 2020. <https://www.myjewishlearning.com/article/king-david/>
- N. Anderson, Paul. “Living the Truth—the Freedom of Integrity”. *Huffpost* (11.11.2016). https://www.huffpost.com/entry/living-the-truth-the-freedom-of-integrity_b_58265938e4b0852d9ec21655?guccounter=1&guce_referrer=aHR0cHM6Ly93d3cuZ29vZ2xlLmNvbS8&guce_referrer_sig=AQAAAC5aKLDXHqV8_bZx_aghEmIHok-SOyd0bhnumbSPkffGhhffH0.